

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 24/21
Λουξεμβούργο, 25 Φεβρουαρίου 2021

Απόφαση στην υπόθεση C-940/19
Les chirurgiens-dentistes de France κ.λπ. κατά Ministre des Solidarités et de
la Santé κ.λπ.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη μερική πρόσβαση σε κάποιο από τα επαγγέλματα που εμπίπτουν στον μηχανισμό αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων, μεταξύ των οποίων καταλέγονται και ορισμένα επαγγέλματα του ιατρικού κλάδου

Πρέπει να γίνεται διαχωρισμός μεταξύ των «επαγγελματιών» που τυγχάνουν της αυτόματης αναγνώρισης και των «επαγγελμάτων» ως προς τα οποία είναι δυνατόν να θεσπιστεί μερική πρόσβαση

Στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς, πλείονες επαγγελματικές οργανώσεις του ιατρικού κλάδου¹ στράφηκαν κατά της ministre des Solidarités et de la Santé (Υπουργού Αλληλεγγύης και Υγείας), κατά της ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation (Υπουργού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, Έρευνας και Καινοτομίας), καθώς και κατά του Premier ministre (Πρωθυπουργού), σχετικά με κανονιστικές πράξεις οι οποίες αφορούσαν ορισμένες πτυχές της μερικής πρόσβασης στα επαγγέλματα του ιατρικού κλάδου. Προβλέπεται, ειδικότερα, η δυνατότητα μερικής πρόσβασης στο σύνολο των επαγγελμάτων του ιατρικού κλάδου, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία εφαρμόζεται ο μηχανισμός της αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων.

Το γαλλικό Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η οδηγία για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων² εμποδίζει κράτος μέλος να θεσπίσει τη δυνατότητα μερικής πρόσβασης σε κάποιο από τα επαγγέλματα στα οποία εφαρμόζεται ο μηχανισμός της αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων που προβλέπεται από την ίδια οδηγία.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι η οδηγία προβλέπει, όσον αφορά τους τίτλους εκπαίδευσης του ιατρού, του νοσοκόμου υπεύθυνου για γενική περίθαλψη, του οδοντίατρου, του κτηνιάτρου, της μαίας ή του μαιευτή και του φαρμακοποιού, σύστημα αυτόματης αναγνώρισης των τίτλων εκπαίδευσης βάσει του συντονισμού των ελάχιστων όρων εκπαίδευσης. Διευκρινίζει, εντούτοις, ότι **αποκλείονται από τη μερική πρόσβαση που προβλέπεται από την οδηγία οι επαγγελματίες που τυγχάνουν της αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών τους προσόντων και όχι τα επαγγέλματα τα οποία αφορά μια τέτοια αυτόματη αναγνώριση**. Επομένως, **ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να διαχωρίσει τη χρήση του όρου «επαγγέλματα» από εκείνη του όρου «επαγγελματίες»**.

Υπενθυμίζει, εν συνεχεία, ότι, σε περίπτωση που υπάρχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος, ένα κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση μερικής

¹ Η ένωση Les chirurgiens-dentistes de France (ένωση χειρουργών-οδοντιάτρων Γαλλίας), η confédération des syndicats médicaux français (συνμοσπονδία των γαλλικών ιατρικών σωματείων), η fédération des syndicats pharmaceutiques de France (ομοσπονδία των φαρμακευτικών σωματείων Γαλλίας), το syndicat des biologistes (σωματείο των βιολόγων), το syndicat des laboratoires de biologie clinique (σωματείο των εργαστηρίων κλινικής βιολογίας), το syndicat des médecins libéraux (σωματείο των ιδιωτών ιατρών) και η Union dentaire (ένωση οδοντιάτρων), καθώς και το conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes (εθνικό συμβούλιο του συλλόγου χειρουργών-οδοντιάτρων), το conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes (εθνικό συμβούλιο του συλλόγου φυσικοθεραπευτών) και το conseil national de l'ordre des infirmiers (εθνικό συμβούλιο του συλλόγου νοσοκόμων).

² Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ 2005, L 255, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013 (ΕΕ 2013, L 354, σ. 132).

πρόσβασης, ιδίως όσον αφορά τα επαγγέλματα του ιατρικού κλάδου που έχουν συνέπειες για τη δημόσια υγεία ή στην ασφάλεια των ασθενών. Τα επαγγέλματα του ιατρικού κλάδου περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, επαγγέλματα τα οποία αφορά η αυτόματη αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, όπως αυτά του ιατρού, του νοσοκόμου υπεύθυνου για γενική περίθαλψη, του οδοντιάτρου, του κτηνιάτρου, της μαιάς ή του μαιευτή και του φαρμακοποιού, τα οποία τυγχάνουν της αυτόματης αναγνώρισης. Επομένως, η δυνατότητα άρνησης της χορήγησης μερικής πρόσβασης στα εν λόγω επαγγέλματα προϋποθέτει ότι, καταρχήν, δεν αποκλείεται η μερική πρόσβαση σε αυτά.

Κατά το Δικαστήριο, μια τέτοια μερική πρόσβαση ανταποκρίνεται, αφενός, στον γενικό σκοπό της εξάλειψης των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών και, αφετέρου, στον ειδικότερο σκοπό της χορήγησης μερικής πρόσβασης στον επαγγελματία που τη ζητεί όταν, στο κράτος μέλος υποδοχής, οι οικείες δραστηριότητες εμπίπτουν σε επάγγελμα το οποίο έχει ευρύτερο πεδίο δραστηριότητας απ' ό,τι στο κράτος μέλος καταγωγής και όταν οι διαφορές μεταξύ των τομέων δραστηριότητας είναι τόσο μεγάλες ώστε ο επαγγελματίας να πρέπει να παρακολουθήσει πλήρες πρόγραμμα εκπαίδευσης και κατάρτισης προκειμένου να αντισταθμίσει τις ελλείψεις του.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι, **αν δεν υπήρχε η δυνατότητα απόκτησης μερικής πρόσβασης στα επαγγέλματα του ιατρικού κλάδου που απαριθμούνται ανωτέρω, ικανός αριθμός επαγγελματιών του ιατρικού κλάδου οι οποίοι διαθέτουν, εντός ενός κράτους μέλους, τα προσόντα προκειμένου να ασκήσουν σε αυτό ορισμένες δραστηριότητες οι οποίες εμπίπτουν σε ένα από τα εν λόγω επαγγέλματα, αλλά δεν αντιστοιχούν, εντός του κράτους μέλους υποδοχής, σε υφιστάμενο επάγγελμα, θα εξακολουθούσαν να αντιμετωπίζουν εμπόδια ως προς την κινητικότητα.**

Συνεπώς, η οδηγία συνεπάγεται ότι οι επαγγελματίες που τυγχάνουν της αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών τους προσόντων έχουν πρόσβαση στο σύνολο των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από το αντίστοιχο επάγγελμα εντός του κράτους μέλους υποδοχής και ότι, ως εκ τούτου, δεν τους αφορά η μερική πρόσβαση. Αντιθέτως, η διάταξη αυτή δεν συνεπάγεται ότι η μερική πρόσβαση δεν αφορά τα επαγγέλματα.

Το Δικαστήριο καταλήγει επομένως ότι **η οδηγία δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία η οποία δέχεται τη μερική πρόσβαση σε κάποιο από τα επαγγέλματα που εμπίπτουν στον μηχανισμό αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων ο οποίος προβλέπεται από αυτήν.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινείται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106